

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Brude-Vers til Msr. Johan Klugh, og Jfr. Johanne Ehrenreich, den 1 ste Maj 1733

Citation: Stub, Ambrosius: "Brude-Vers til Msr. Johan Klugh, og Jfr. Johanne Ehrenreich, den 1 ste Maj 1733", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 81.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-workid59099/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Brude-Vers til Msr. Johan Klugh, og
Jfr. Johanne Ehrenreich, den 1 ste Maj 1733

- Endog til Brude-Seng er Middel-Veien sikker,
Den fører glat forbi de skiulte Stød og Strikker,
⁵ Den gaaer saa lige frem til fælleds nøysom Stand,
Ja gjør af skiønsom Karl en ret lykkelig Mand.
Den blinde Lyst gaaer vild paa to Slags vrang Veie,
Den løber uden om den kiære Velstands Eie;
Blant dem, der fordum Tid gik ud paa Frieri,
¹⁰ Har den, der vel kom hiem, kun været een af ti.
En fik en Stads-Møe hiem, hans Lehn-Stoel blev en Trone,
Der sad hans Huus-Prindses med kostbar Kniplings Krone,
Hans Theeskee blev et Spiir, hvormed den Enevolds-Brud
Først viste Guld og Gods, og siden Manden ud.
¹⁵ En Anden fik en Soe, som bar et snavset Smykke,
Et Flette-Baand af Guld, En Krands af skiden Lykke,
Hans Huus blev Svine-Stie, fordi den Brud han fik,
Utoet selv hver Dag med Lyst i Skarnet gik.
Den Tredie fik en stolt saa strunk, som store Casse,
²⁰ Hun paastod Rang og Sted blandt dem i første Klasse;
Her saae Astronomi en Himmel ganske ny,
Hvor Konen var en Soel, men Manden blev en Sky.
Den Fierde fik en Gaas, og den var intet bedre,
End en af dem, der gaae med bare Duun og Fiedre,

- ²⁵ Omsider nød hun dog en Kones Rang og Ret,
Alene for hun gik med Axel-Skerv og Set.
Den Femte fik en skrap, en kiæbestærk Heltinde,
Hun førde Ordkrig tit og kunde altid vinde,
Hun hængde Manden strax en Taske-Laas for Mund,
- ³⁰ Saa tit hun raabte høyt: hold Fløs din dumme Hund!
Den Siette fik en Blok foruden Maal og Mæle,
Hun lod ei nogen Tyv sit Hiertes Mening stæle,
Hun lod vel Manden see hun rørte Laar og Been,
Men andre tænkte vist, hun var af Stok og Steen.
- ³⁵ Den Syvende han fik kun Øret af en Pige,
Hun lod sig alle Ting af alle Sladderer sige,
Hun hørde hvad der laae paa Naboe-Kones Fad,
Men glemte midlertid at lave selv sin Mad.
Den Ottende han fik en Kræsen opfød Lisgen,
- ⁴⁰ Hun fandt ei Smag i Snak, men i sin lekkre Bisgen,
Paa rare Retter Mad gik hver Dags Gierning ud,
Til Mandens heele Pung var krøben i hans Brud.
Den Niende han fik saa sinderig en Qvinde,
Hun havde sexten Sind, og sexten Siæle inde,
- ⁴⁵ Nu stod hun i sin Stads, nu laae hun ned i Skarn,
Nu var hun alt for klog, nu var hun som et Barn.
Nu sprang hun galt omkring, nu sad hun som en Stytte,
Nu gav hun ingen Mad, nu Kræs til ingen Nytte;
Saa blev hun hver Minut en Fløi for hver Slags Vind,
- ⁵⁰ Et Uroe i sin Sjæl et Veir-Glas i sit Sind.
Men søde Jomfrue-Flok! her bør slet ikke tænkes,
At Egte-Pigers Roes ved slige Udskud krænkes;
Her lastes ingen god, her vises kun hvori
En Frier fordum Tid gik vild paa mangen Sti.
- ⁵⁵ Det jevne Middel-Spor kan kaldes Dydens eget,
Man treffer uden om forlidet og formeget;

Vor Brudgom spurgde Vei, han saae sig net i Speil,
Saa fandt han saadan en, hvoraf de Ni gik feil.
Gid hver nødtørfdig Karl maa faae saa fix en Pige,
⁶⁰ Og hver elskværdig Møe saa kiæk en Mand tillige,
Gid Brude-Parret naae sit Haab i kiærlig Favn,
Det ønskes af en Ven i Kongens Kiøbenhavn.

[4.] *A:* Anhang 1782 Nr. 6. – *Litt.:* Barfod III Nr. 64; *Beix:* Ambrosius Stub S. 81–83; *Fonsmark* Nr. 64. – Vielsen er ikke fundet i de københavnske Kirkebøger, men kan have fundet Sted uden for København, hvad Udtrykket »af en Ven i Kongens Kiøbenhavn« maaske ogsaa kunde tyde paa. En Johan Hendrich Klug nævnes i »Kjøbenhavns Huse og Indvaanere 1728« som boende i Kristen Bernikows Gade, Købmager Kvarter. – Jf. Indl. S. 13.

4 Strikker] o: *Følder, Snaror*. 6 skjønksom] o: *forstandig*. 16 Flette-Baad] o: *Haarbaand*. 19 Casse] *svær, klodtet Kvinde*. 26 Axel-Skerv] o: *Skulderyal*. – Sct] *kvindelig Hovedbeklædning*. 29 Taske-Laas] o: *Hængelaas*. 30 høyt:] *A bør ber Semikolon; rett. af Udg.* 43 sinderig] *ber med mange Sind*. 50 Et Uroe] *det bekendte Legesøj af let Materiale, som opbængt i en Snor bevæger sig for den svageste Luftstrømning*. – Veir-Glas] o: *Barometer*. 57 saae.. Speil] o: *lod andres Eksempel være ham en Advarsel*.

Kiærligheds Alphabet

Min eene kiære! skal end vor Samling ikke skee
Du maae Dog lære min Elskovs A. B. C.

Her bogstaveres i Sandhed uden Sviig

⁹ Min stand er din, og din er min, L. I. G. siger liig.

Vor Liighed sigter til ingen blind forvirret Lyst,
Som Du ey svigter, saa vakler ey mit Bryst;

Stav og leg sammen paa Hiertets Fibel Bret;

A. E. R. ær, L. I. G. lig, sig ærlig! men det ret.

¹⁰ Vor ærlig Meening i begge Hierter har sin Grund
Til fast Foreening med troefast Haand og Mund

Læs ret og rigtig: jeg er og bliver dig

Liig, ærlig, kiærlig, vil du meer, saa lev, og Døe med mig.

[5.] *A:* Levin (Nr. 24) S. 35. *B:* Heiberg 1771 (Nr. 24) S. 62. *C:* Chr. Stub 1780 (Nr. 37) S. 90. *D:* Hellemann (Nr. 22) Fol. 16 v. *E:* Arier og Sange I 1773 Nr. 160. – *Litt.:* Barfod III Nr. 47; A. D. Jørgensen S. 494; Vilh. Andersen S. 223; Brix: *Analyser og Problemer I* S. 292; Brix: *Ambr. Stub* S. 19; *Fonsmark* Nr. 47. – Jf. *Indl.* S. 14.

8 og] *agl. A.* – Fibel Bret] *ABC-Bret, en ældre Form for ABC.* 9 ær] *Komma gl. A-D.* – lig] *Komma gl. A-C.* 12 og rigtig] oprigtig *A.* – *Brix vil i Analyser og Problemer i L.* 9 rette sig til siger.